آثار میان‌مدت پاندمی کرونا بر امیدزندگی و هزینه‌های بیمه‌های درمانی

علی‌اکبر حق‌دوست[۱*]

[۱] مرکز تحقیقات مؤلفه‌های اجتماعی سلامت، پژوهشکده آینده‌پژوهی در سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

* **نویسنده مسئول:** علی‌اکبر حق‌دوست، استاد، مرکز تحقیقات مؤلفه‌های اجتماعی سلامت، پژوهشکده آینده‌پژوهی در سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران. پست الکترونیک: ahaghdoost@gmail.com

Citation:
Haghdoost A. Medium-term effects of the corona pandemic on life expectancy and health insurance costs. Iran J Health Insur. 2022;4(4):244-5

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۰۸ **تاریخ تصحیح:** ۱۴۰۰/۱۱/۲۳ **تاریخ پذیرش:** ۱۴۰۰/۱۱/۲۵ **تاریخ انتشار آنلاین:** ۱۴۰۰/۱۲/۱۸

متأسفانه در طول بیش از دو سال گذشته، پاندمی کرونا به شکلی گسترده بار بیماری‌ها را افزوده است. عمده افراد مبتلا به اشکال شدید و مرگبار این بیماری را سالمندان و دارای بیماری‌های زمینه‌ای تشکیل می‌دهند و قطعاً امید به زندگی عمومی در کشورها کاهش قابل ملاحظه‌ای یافته است. اگرچه این کاهش در تمامی کشورها یکسان نبوده اما به نظر می‌رسد اثرات سریع این بیماری توانسته باشد در بعضی کشورها حتی بیش از چند سال این شاخص را کاهش دهد[۱,۲]. البته همزمان هزینه‌های درمانی نیز به شدت افزایش یافته و فشار سنگینی بر مردم، دولت‌ها و صندوق‌های بیمه‌ای وارد شده است[۳,۴].

اما سوال مشخص آن است که بعد از پاندمی، اثرات این بیماری بر امید به زندگی و هزینه‌های درمانی چه خواهد بود؟ از یک زاویه ممکن است چنین برداشت شود که کرونا یک انتخاب طبیعی داشته و افراد سالمند و دارای بیماری‌های زمینه‌ای سریع‌تر فوت کرده‌اند و بعد از عبور از موج‌های متوالی این عفونت، افراد سالم‌تر و جوان‌تر باقی خواهند ماند و در نتیجه امید به زندگی افزایش خواهد یافت و هزینه‌های سلامت کاهش می‌یابد. به عبارتی شاید کسانی که بیماری‌های مزمن و ناتوان‌کننده داشته‌اند به‌دلیل ابتلا به کرونا زودتر از بین رفته‌اند و در نتیجه جامعه بعد از پاندمی سالم‌تر و دارای بیماری‌های زمینه‌ای کمتری باشد.

در صورت درست بودن این فرضیه، انتظار می‌رود در بلندمدت امید به زندگی جامعه به صورت تجمعی تغییر قابل ملاحظه‌ای نداشته باشد. به عبارتی کاهش طول عمر انسان‌ها در سال‌های پاندمی با یک جهش بعد از آن همراه شده و اثرات یکدیگر را تا حدودی خنثی کنند.

اما در مقابل این فرضیه، نگاه دیگری نیز روز به روز تقویت می‌شود. اگر کرونا اثرات بلندمدتی بر سلامت داشته باشد و خود زمینه بروز بیماری‌های مزمن را افزایش دهد، در این صورت نمی‌توان به سادگی پیش‌بینی دقیقی از امید به زندگی و هزینه‌های سلامت داشت[۵].

اگرچه برای نتیجه‌گیری زود است اما به نظر می‌رسد افراد مبتلا به کرونا ممکن است در میان‌مدت و بلندمدت دچار بیماری-های ناتوان‌کننده و آزاردهنده‌ای شوند که سلامت عمومی ایشان و جامعه را تهدید کند. مشخص شده که افسردگی، اضطراب و دیگر بیماری‌های روان در درصد قابل ملاحظه‌ای از مبتلایان به کرونا، حتی در اشکال خفیف ابتلا به این بیماری، ایجاد می-شود که البته درمورد مدت ادامه بیماری‌های عارض شده هنوز نمی‌توان قضاوت دقیقی داشت[۶]. چنین یافته‌ای درمورد بیماری‌های قلبی و عروقی، روماتولوژیک و حتی سایر

Copyright © 2022 The Author(s); Published by National Center for Health Insurance Research. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (http://creativecommons.org/licenses/by/4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

بیماری‌های متابولیک نیز گزارش شده و درمورد دلایل احتمالی بروز بحث‌های گسترده‌ای وجود دارد[۷].

حتی به نظر می‌رسد اثرات منفی پاندمی بر اقتصاد کل جامعه و به‌خصوص دهک‌های پایین و همچنین بر محیط زیست قابل ملاحظه بوده و به صورت غیرمستقیم نیز می‌تواند اثرات مخربی بر سلامت داشته باشد[۸]. به عبارتی اگر پاندمی کرونا رشد اقتصادی دنیا را به صورت قابل ملاحظه‌ای کاهش دهد و یا گرمایش زمین را تسریع کند، قطعاً در سال‌های بعد از پاندمی منابع تخصیصی به سلامت کاهش خواهد یافت و تاثیرات قابل ملاحظه‌ای به‌خصوص بر کشورهای فقیر و اقشار کم‌درآمد خواهد گذاشت.

باتوجه به این توضیحات، پیش‌بینی اثرات بلندمدت کرونا بر سلامت و هزینه‌های آن به سادگی و دقت میسر نیست و برای قضاوت بهتر نیاز به گذشت زمان و دسترسی بیشتر به اطلاعات است. بنابراین اهتمام کافی به انجام مطالعات طولی و دنبال کردن افراد مبتلا به کرونا از اولویت‌های تحقیقاتی است که انتظار می‌رود در کشور بیش از گذشته به انجام این‌گونه مطالعات اقدام شود.

تأییدیه اخلاقی: مقاله حاضر از نوع سرمقاله است و نیازی به اخذ کد اخلاق نیست.

تعارض منافع: نویسنده هیچ‌گونه تعارض منافعی را اعلام نکرده است.

منابع مالی: موردی گزارش نشده است.

References

1. Islam N, Jdanov DA, Shkolnikov VM, Khunti K, Kawachi I, White M, et al. Effects of covid-19 pandemic on life expectancy and premature mortality in 2020: time series analysis in 37 countries. BMJ. 2021;375:e066768. doi: 10.1136/bmj-2021-066768.
2. Marois G, Muttarak R, Scherbov S. Assessing the potential impact of COVID-19 on life expectancy. PLoS One. 2020;15(9):e0238678. doi: 10.1371/journal.pone.0238678.
3. Chua K-P, Conti RM, Becker NV. Assessment of Out-of-Pocket Spending for COVID-19 Hospitalizations in the US in 2020. JAMA Netw Open. 2021;4(10):e2129894-e. doi: 10.1001/jamanetworkopen.2021.29894.
4. Cutler D. How will COVID-19 affect the health care economy?. JAMA Health Forum. 2020;1(4):e200419. doi: 10.1001/jamahealthforum.2020.0419.
5. Higgins V, Sohaei D, Diamandis EP, Prassas I. COVID-19: from an acute to chronic disease? Potential long-term health consequences. Crit Rev Clin Lab Sci. 2021;58(5):297-310. doi: 10.1080/10408363.2020.1860895.
6. Mazza MG, De Lorenzo R, Conte C, Poletti S, Vai B, Bollettini I, et al. Anxiety and depression in COVID-19 survivors: Role of inflammatory and clinical predictors. Brain Behav Immun. 2020;89:594-600. doi: 10.1016/j.bbi.2020.07.037.
7. Becker RC. Anticipating the long-term cardiovascular effects of COVID-19. J Thromb Thrombolysis. 2020;50(3):512-24. doi: 10.1007/s11239-020-02266-6.
8. Malliet P, Reynès F, Landa G, Hamdi-Cherif M, Saussay A. Assessing short-term and long-term economic and environmental effects of the COVID-19 crisis in France. Environ Resour Econ (Dordr). 2020;76(4):867-83. doi: 10.1007/s10640-020-00488-z.